

BORSSZEM JANKÓ

Csunya madár az a Pulszky!

Pulszky Ferencz dala.

PÁRT, melyhez én tartoztam

Tillárom haj,

Hol hat évig tarokkoztam

Tillárom haj,

Zsebet metszett és rabolt,

Csupa tolvajbanda volt,

Tillárom haj!

Énnekem azért is tetszett

Tillárom haj,

Mindig szerettem a hecczet

Tillárom haj

Kivált ha nem hozott kárt,

De még haszonnal is járt,

Tillárom haj!

Mig csak koncot láttam ottan

Tillárom haj,

Addig ő nekik ugattam

Tillárom haj,

Most másé a hatalom

Azért őket ugatom

Tillárom haj!

Ilyen az én életem

Tillárom haj,

Ilyen a természetem

Tillárom haj,

Ez a régi kenyerem:

Pulszky Ferencz a nevem.

Tillárom haj!

Titán Laczi felköszöntései az ő lakomáján.

URAM uram Homér uram szóllok az urnak! Ma midőn »Hóbort« című vigjátékomban föllépve, diadalra diadalt halmozva Moliert legyűrtem, tisztelt barátaim diszlakomával tiszteltek meg. Köszönet nekik a szent költészet nevében! A latin poéta azt mondja: Cicero pro domino suo. Azért beszélek magamért magamról. Leopardi da Vinci egyszer egy képet füstött, melyen a szent család Egyiptomba menekül s azért nevezték el a nagy keresztrefeszítésnek. Én vagyok az új kor keresztrefeszítettje! Engem üldöz a nagypénteki hollómosás után kigyó-békakiáltó világ irigytajtékos agyarkodhatnámsága. Octroi que je m'y mets; — helyembe akarnak ülni az olympusi Parnass castrált forrásánál s lelődni a magasból. Csakhogy ez nem fog nekik sikerülni, mert a lángész, a Jenny koszorúja leng homlokomon

s per pedales apostolorum haladok a halhatatlanság országútján, hol Kosciuszko, Dubarry, Lavater, Dynamyt, Dinorah és Pleonasmus Rotterdamus elődeim dicsőült szellemei járkáltak. Rajta! Avanti Savanti! Clamores mutant mores! Vivat, éljen!

Uraim és hölgyeim! Ismételve érzem azon bizonyos szükségét, mely az embert megszólaltatja, minél fogva megszólalok és fölkelek. A mai kor az anyagiség korszaka. i az az anyag? Létalapi föltét vagy föltételes létalap? Nem fejttem meg. Mindenesetre valami különös, valami saját-ágos. Szóval valami. A valami gyűlöli a valamit, mert ahol valami van, még valami nem lehet. Már pedig a Jenny is valami, eszerint ahol a Jenny van, ott az anyag nem lehet s ezért gyűlöli az anyag a szellemet, mert kitolja helyéből. Ha a szellem nem tolná ki az anyagot helyéből, nem gyűlölné az anyag a szellemet, de akkor az anyag volna semmi és a szellem volna semmi, mert két semmi összefér s nem válik még belőle valami. Ezek az én elveim, az én maximumaim! Mindamellett gondolom, kíváncsiak tudni miképen gondolkodom a lélek halhatatlanságáról? Megmondom. Ép úgy mint a rabszolgakereskedésről. A lélek rab, mely a test börtönéből kiszabadul; mikor pedig kiszabadult a halál következtében, megszűnt rab lenni és szabaddá lett. Ezek nézeteim a lélek halhatatlanságáról, mert a halál egy kaszás aggastyán, ki csontokkal kereskedik. Qui vivra verra! (Éljen!)

Urak és hölgyek! Midőn poharamat a lét megoldására emelem, azon kérdés ötlök eszembe, mi a lét? Megdőbbenve állok e nagyság előtt és Göthével felkiáltok: nur die Lampen sind bescheiden! Mert ha valóban vesszük, a lét csak úgy fejthető meg, ha tudatuk mi a lét. Ez az én módszerem, bár sok tekintetben eltérek a methodistáktól. Tisztán tekintve ugyanis a létet, ki ne kérdezné magától: hány hét a világ? A magyar ember nem egyszer teszi e kérdést s én beláttam, hogy mély philosophia rejlik benne. Ugyanis ha találkozna valaki aki megfejtene hány hét a világ, az emberiség beoszthatná összlétét s tudná mit és miképen végezzen el, míg a sor azt mondja: Kampecz neked! aló! Én uraim erre a kérdésre adtam magamat s egy nagyobb munkán dolgozom most, melynek czélja lesz dióhéjban vagy jobban mondva diórámában kimutatni: hány hét a világ? Nos uraim mit szólnak e tervhez? Remélem ha megleszek vele, leborul előttem mindenki: Allah il allah Walhalla! Sohse csall a' mit Titán valla! Művem alapjai a mór architectura különös tekintettel a velencei mórra, a gregoroviusi naptár, Voltairetól Klopstock összes művei, Rádl Ödön több tárczája a Nagyváradból, Szigetitől a Csizmadia mint kísértet, Bájrontól az egy pohár víz (mivel a világ vízből lett) és Benedek Mécsvilágjai. Minő munka, hogy egy...! Törpék hozzá képest a világ nagy szellemei mind! Mint Herkulacs mellett Jean Piccolomini! Sic itur ad asztal! Éljen Titán.

A vásott kölyök.

Vautier főstménye után.

Kálmán rektor: Virgács kell ennek majszt'ram, nem szép szó.

Mokány Berczi a budai kárvallottak javára

nagy jótékonyági előadást rendez a konyári fürdőben.

Abczug!
Dosztig vagyok
ezzel az olvasztékos vá-
lasztással.

Se jeterés, se jita-
tás az ősök módgyára!
Hanem csak afféle ubor-
ka salátás vesztegetés,
kindruszos kávékocsmá,
gitáros kortesnóta, hi-
deg beszéd, meleg sör —
önténem ki vele az egész
uj magyar dicsőséget.
Bizony jó tette Sany
bácsi, Estány bácsi, hogy
megbukott. Ien világba
szolgálni nem urnak
való. Kocsis legyen kép-
viselő, meg zsidó!

Hadd fürösszem ki
hát magambul ezt a kehes mulatságot. Menek átal Ko-
nyárra, ott folik most a feredői évad, ami magyarul aztot
jelenti, hogy szező.

Amint észre vették, hogy porzik alattam az ut:
mán elejibém gyüttek Lupi bácsi, Bugaczi Laczi, Du-
haj Pista meg a Bellér Gyurka. Vót öröm de nagy!

— Servus Berczi pajtás!

— Servustok! Adj' isten Lupi bácsi! Van-e szező?
Mondok nagyba jállhat mán a multság, ha ennyire
gyüttek ki ennek a varangykos ménesnek a határ-
jába. Van-e munka? Szóll-e?

— Hásze csak azt gyüttünk jelenteni, hogy de bi-
zony jó volt mán elgyünnöd. Mert mihást te vagy ott
valahun, mingyá glanczosabb a jelenlét.

Illendő szerénységgel helybehagytam a mondásu-
kat s mentük le a prumenádra.

Ott volt csak a finom fogadás! Asszony, leány,
csibe jércze mind összedugdosta ja bóbitáját s gyönyör-
ködve sipogták a nevemet. Csak ezt hallottam hogy
»Berczi«. Bizony Berczi az, sandalítok feléjük. Ugy néz-
zetek rám galambszálak, hogy mindkibalházom belületek
a piruló vallomást. Mer ha lesz multság, én csinyál-
lom azt! Szini előadásval vegyess bazáros bált!
Csihaj!

Ott nyomba ja nyakam közé szedem a vendége-
ket. Kérdezkedem nálluk ki mit tud? Hadd brilléroz-
zon, akinek van valamire tálentoma, a budajiak közja-
váér, akiknek az a bubánattyok, hogy a borukba nem a
maguk jóakarattya, hanem a természet haragja ele-
gyitette bele a vizet, meg hogy a káposzta-küeket oda
hordta a hun nem vót rá szükség. No akit odaplántál-
tak nimetnek, engöm ugyan meg nem adóztatsz, ha
minden testbeli csatornád ördög árka is. Hanem mu-

tyiba még a derdidaszt is bemagolom, ha jár velle ekkis
haszon. Ne mondjátok-hajtsátok váttig, hogy a ma-
gyarba nincs üzletszellem. Különben hunmi kodisgaras-
kát hullajtok biz nékiek én is. Mer akkó szeretem leg-
jobban az nimetet, ha sajnálhatom.

Odapöngöttem hát Mócsingné tensasszony elejibe
a kit Pörczösalja-Csuszádról esmérek, ahún az ura a
csöndesből Uraságra vetemedett székálló volt. Azóta a
felesége, a Bába Treszka, a tensasszonyságot uzoválja.
Akad olyik, aki halántékon nassádolja, amiből hizik
mint a babsütő jordánné térdehajlása alatt a lud. Pedig
fogyi gyütt ide, mert a körme agyát is maj fölveti a
szalonna.

— Nassád, mondok — a budaji ördögárkába bu-
kott csecsemők és szülei javára rendezünk muzikális
deklomatorikus akadémiát. Emlékezem a nassád élkes
mivészetére, akivel huszon — akarom mondani hat esz-
tendőkkal ezelőtt csepegteté füleimbe az gitár hangok
pönögésének bájos mivoltát. Nassád énekölne, Bellér
Gyuri meg süvitene melleje. El tetszik-e fogadni?

Elfogadni? Hát nem a karjaimba akart szétmál-
lani a boldogságtól? — Dehogy nem gitározok, ha az
ilyen gavallér ember kér meg rá — ámbátor a griffeket
elhanyagoltam.

Magam is agondoló voltam, hogy azt a hurka-
ujjait néztem, de azért csak biztattam, hogy jó lesz az
a — budajiaknak. Egy paddal odébb álltam. Hát azon
ült a zsidó kilörgosné, a kinek az ura a tenyeremhez dör-
gölte tavaly a czifferblattját.

Ifjasszonyka, eszem a zuzáját, no! Sohse hara-
gadjunk egymásra! Felebarátink balsorsával szembe,
félre köll tenni a neheztelést. Osz' meg, tavaly óta ki is
heverhette a doktor ur a szelességemet. Borittunk fá-
tyolt az multakra! Ezt a politikai jelszót fogadjuk el
mink is — n a s s á d!

Hát csak azzal felelt a bögyös kis jebuza, hogy
fölkelt, a feketeszemével végig villámlott a személyemen
s olyan formát mondott, hogy majd tudja ő, hogyan mi-
képen juttasa a budai kárvallottaknak a mit szánt ne-
kik, nem kéri ő erre az én közbejárásomat. S ezzel föl-
kapta a sleppjét és úgy elkarikázott, hogy a fia a kis
jordánka alig birta utolérni.

Tala te ne! . . . Ej ha! Érzi magát a Mozsilla,
mijolta emanczipáltuk. De csak rangos, haj! Mán látom,
öt flóresbe kerül a kérlelés. Még ma nyögetek neki
naktmuzikot.

Hamarjába összekapartam még egy szavallót, a
göthödi iskolatanítót, aki a »Nyomorókereki
Messzelátó« rendes vidéki leveledzője és Garayt könyv
nekül tudja. Ezt rekkommendáltam, hogy deklamérozza
el: »Ki áll amott a szirt-tetőn? Kont a kemény vitéz!«
Majd kiir engöm is lelkes honfinak. Megveregettem a
vállát. Majd leszakadt alatta a nagy tisztelettül.

Hogy azon gondolkozok a prográmba kit toldanék
még be: elejibém lebeg az a rezgő kákabél »Kotlik
Zürzabella s mig mielőtt félreugorhattam előlle, azzal a
ki csucsorított hecsepecs-szájával úgy homlokön nyalt,
hogy hirtelenibe a hóna aljába törülköztem bele.

— Honfikém! mondá ű és a két karja csörgő békáját a nyakamba verte. Izmos hirdetője a romlatlan magyarságnak, erélyes himfím, üdvözlöm a jótékonykodás menyinyel biztató üdvösvényén, az emberbarátság dicspályáján — én önnel tartok! Röptében lendíteni fogom önt — *(lendítsen meg a szél!)* — Résztől csurgó bensőm drága gyöngyeit engedje ölébe sirnom. *(Sirod ám a körösztanád pöndölyibe, nem az én ölembé, te parupnyi-skelétum!)* Én dalolni fogok. De nem mint Mócsingné hangorával, hanem lanttal mint Sappho, mint Corinna, mint Delphina, a percz hevétől átgyulva, a nyomor lehétől megihletve, szárnyakat öltve, lengedezve, nemde? Igen, oh igen!

Mondtam neki, hogy én tüllem akar abba ja meredek nyakába akaszthatja a fél lábát, a karjával meg a szent Dávid szakállát tépegetheti szét karjivá — ő mindenképen használni fog az ügynek, csak épen ennek az érdekibe eressen tovább. Még felém telegrafírozott azzal a kaszálló pókláb karjaival, de mán akkor Lupi bácsival a kis erdőbe a program főpontját szerkesztettem meg, aki ugyan nem lesz kitéve a koncert-czédulán, de annál jelössebb művészet gyakorlására vonatkozik.

Éppen meg akarunk fordulni, amint távolabb látom szuszogni a Kraxelhuber Tobiást.

Hát ezt a gyérmanizátort micsoda Bizsmark rugta ide figyelőnek?

— Hé Tóbi bácsi!

Megfordult és busan czammogott felénk.

— No nimet, mit löggatod a fejed?

— Jaj, nyögi ű, pelem itett a szóbatelfisek. Muszaj kiferezeni. A doktor ua ide barandzsolta engimet, hogy díjje hoszám. Czu tumm! Et gis szoragozás mondta i, jó levegit; mert naty pédeg fagyok. Ami föld, a púdai szélém, őszad mind tengre mend! Amid meg gimellde a szóbatelfisek, őszad elvite a másik suascobás, a zifodor. Fége a vállágnak — pozama pózme!

És a fejit eleresztve el akart menni. De megfogtam, elmondtam, hogy az ájnánbul jut neki is. Csak azt köll neki cselekedni, hogy mutassa ki a hazafiságát — tánczoljon egy magyar szöllöt!

Erre ijedtibé úgy kinyújtózkodott mint a gumilásztli húzentráger.

— Lapulj nimet! kajátok oda neki. Pizzel jár ám a munkád! Szereshetsz!

Ezt megértette a babszemfűző sógorja. Nehezen, de csak rájállott.

Hád herr fon Mogáni müg fokja sünnalni? Falami koncertstukk?

— Bizza azt rám Tóbi pádzsi. Oat nem fagygyúzott az Odinba rekedt hetedik dédapja sem, mint akit én fogok cselekedni. Az ötössel kivágom a nyőczast! — de nem az asztalon ám hanem az udvaron. Nem is blattal, hanem lával. Ugy ám, Tóbiás!

— No, az széb lesz. Hád a herr von Peller Tyurgo.

— Azt se féltse, sógor. Maj meglássa. De még a Szellő kutyám se lesz kutyá!

A nimet rám meresztette a savó szemit és meglóbázta a fejit. Ilyest mán csakugyan nem mert hiúni.

Meg volt hát a program. Dobszó mellett kihirdettük. Az egész vármegyébe kurrentáltattuk, úgy hogy vasárnap röggel mán a viczispányné is a szénás pallásra szorult volna, ha meg nem szánom és gavallérossan alája nem tolom az ágyamat.

Ránk virradt a nagy nap. Alig tértünk a szalába. Ugy rátehenkedtek az egymás hátára akar a bunda a szücs bótjába nyáron. Mikor a vágóhidformára kidiszított

pócra betelerlem a karomon Mócsingné ténsasszonyt csakugy rengett a ház. Velem begyűtt a Gyuri gyerek is. Mócsingné nagyot vakarintott a nyüves szerszámján már hogy a gitáron — a mi azt jelentette, hogy: no most! Mikor aztán a Gyuri gyerek rágyújtott azzal a messze recsegő bassusával erre hogy:

»Bbúbbánatnak bbújdósója vagyok én!

Bbúggó galamb bbús babája vagyok én!»

olyan bömbölés vött a terembe, mintha ötven szerelmes bika futta volna ki ott az epekedésit. A gitárka szégyen csak úgy dünnügött mellette, mint darázs mellett a szunyog. A publikum tapsolt, hörgött, zörgött, dörgött.

Ha a kezdete jó volt, odábbat még gyöngyebb lesz a mulatság, mondok s kicsaptam a publikum elejibe a vikony gyerekhajcsárt.

A görhes tanító szózatyára ugyan nem sokat figyeltünk, mert mind várta Kraxelhuber magyar szöllőjét. Lett is. Csak aszondom, hogy ammióta forog velünk ez a nagysárgölödény, akit a tudósok elneveztek földgölbisnak, ekkora figurát nem deputált az a menybéli öreg ur még akkor sem, mikor a tiszteletjire szent Dávid kommcenziós almáriom előtt eljárta a mézsopotámiai galuppot. Most csudáttam csak az erős természetemet, hogy szét nem vetett a belső röhögés, mert mint rezsizér csak el nem árulhattam magamot.

Amint rádreszéroztam, úgy kalimpálta el a bütykös lábajival a verbungos szöllőmagyart. Igaz, hogy produkezió előtt megittam velle ekkis lóporos ürmöst,

akivel a rokkant dögejit paprikázza föl a kupecz, mijelőtt vásárra viszi. Mondok, mē ne hasznána a nimetnek, mikor a törődött lúba is szilajságot ójt?

Szukezédált a csiszár fogásom. Rugta, járta a vin Tóbi mint a csödör-csikó. Aztán a kidagadó bendőjibe két oldalt belekapaszkodott az ujjával, mert a csipője is csupa has volt. A két sonkája meg majd kipukkasztotta a régi heverő nadrágomat, a kit a nömös czél tekintettyiből fele áron adtam el neki A Laczi birómándlijából úgy lógott ki a két kezefeje, mint piros kukoriczafürt a pal-lás ablakából; s mikor egyet-egyet csapott rá azzal a vármegye-tenyerivel a csizma szárára, akkorát szótt mint egy egész batteria. A kucsma is oan vót a fejibe, mint mikor fekete gomba terem a pudvás uri tökön. S mikor a görcsös lábait rakosgatta, ott láttam magam előtt azt a menaszériabéli rinoczéroszt, akit a tavasszal mutogat-tak egy sátorban oda fent Pesten.

A palló, hogy kilépett rá, el kezdett rengeni. Mikor az első bokázta, a luszter megkötyagosodott bele s a deszkaszálak gyanus recsegést követtek el. Elejénte módjával rakta; de hogy a muzsikán meg a tapsaikon nekitüzelődött: vérszemet kapot. Oszt' kezdett benne munkálkonni a lúporos ürmös is. Oda-odakapott a csöbör fejihez, akiről csak úgy patakzott le a verejték s úgy kapdosta lábát, mintha tüzes pléh lett volna alatta. Aztán szuszogott akar a magócsi kovács fujtatója. A csa-jági határban levő bitang szélmalmom megindult volna

a szuflájátul el. Mentül vigabban szolt a Czencze Nácsi hedegüje, antul szaporábban dobolt. A faluba azt hitték, hogy a honvidsig megkapta az első ágyut azt sütögetik el próbára. Mikor aztán a frissire tért, Tóbi sógor úgy szökdécselt a póczon, mint hummi őrijás gumilásztli lapda, akit maga Mahomed vágott oda jaz pódijumra. Hun a lábahegyivel bökdöste a deczkát, hun a tóppával doban-

tott, hun meg a sarkajival döfölte a binét. Zihált mint a kenetlen masina-rosta, az öklejével majd kitúrta ma-gából az itelmaradikot, a hasa meg úgy himbálódzott jobbra balra mint tele abrakos zsacsó az éhes számár fejibe.

De ha a Kraxelhuber sógor nem akart is kifá-radni — pedig mán ódalt lefegett ki a nyelve a szája sarkából és nyúlósan csöpögött le rula a tajték, mint fölborított bögre szájából a méz — ha mondom, Tóbi győzte a munkát, de megúnta a pócz, mert egyszerre csak aszonta hogy: nyekk! reccs! bumm! — leszakadt alatta, a Tóbi meg fejfel a süllestőbe, csak a repedt feneke meg a telegraférozó lábkarói rekedtek kivel. Ak-korát zuhant mint a templom.

Mán most se maradás, se tartomány: kijerestet-tem magambul a vidámságot én is. A falhol dülleszkedve csuklottam mint az ekhó. A könyveim úgy potyogtak a keszkenőmbé, mint szórt kukoricza a hamvasra. Hát még a többi! Egymást fogták, a szék vállára hajultak, s úgy rázta őket a nevetés mint tele zsákot a bérés. So-kan meg úgy feszkelődtek, mintha nyájkotróval kitö-mött párnán ültek volna. Kit előre lödített a göres, kit hátra rántott a fuldoklás Nyihogás, visitás, harsogás, rőfögés — akar a haza szabadult csürhe. Egyszerre a mivész nevit kijabátták meg az enyémet. Azalatt a Tóbi sógort kikapták a pódium alul. Nem esett kár benne csak a nadrágomba. A hun ki nem volt szakadva, ott dufla volt a béllése, — zápult volna meg tojáskorában!

— No lám sógor, mondam én, mikor a sok tapsot bekeresve, a kis szobába léptünk — telik még magyar a nimetből, csak banni kell tunni véle.

Tóbiás nagyot nyögött és betegesen sunyorga-tot rám.

— Jesszasz!

Csak ezt nyögte.

— No, no! Ne szeleskedjen, sógor!

— Midzsoda pallondot dettem! monda ü. Én, ety régi bolgar, preschpurgi danácsos!... Mi is jüdoda ne-gem asz eszipe? Mek foldam pallantulva. Osztaad kon-doltam, már mek is nem áll a gét lápam. Én nem is ógortam...

— Dehogy nem ugrott! mondam én, Ugrott bizony még pedig helössen!

— Nem ógortam montani hoty ógortam, hanem hoty nem fold negem getvi a danczolássra, mékis dan-czolltam. Gombramendirozva fágyok! Oda fan a rebu-daczion! Én tyanidog, hoty apa a purba fold vallami pur, ami engimet a fejempe ekézen mekfordulda.

Jó sejted, nimet, gondolám magamban. Sose fo-gyassza a lelkit, sógor, hogy volt; csakhogy fáintossan volt. Kivivta az egri dicsőséget — meg a honoráriu-mot!...

— No, asztad mék ety kidzsíd mekfigasztallja en-gimet. Menyi gyutt pe?

— Maj csak megóvassuk azután. Most végig kell pörögtetni a prográmot.

Soros volt a Kotlós Zirza. Kötteminyeket szavalt. Egy megfagyott cserebogarat bucsuztatott el, meg azt

a fülemile-tojaskákat siratta, akit a szél lefűt a fáról épen az ő keblibe, hol dal-csipaszokat köttött volna ki, ha rántottává nem locscsant vóna széjjel. Akkor a koszorút dobtak neki, hogy a két riskám jóllakott volna

belülle. A fejibe rakta vóna, de a nyakába szakadt. Lengedező lépésekkel tánczolt le a póczzul, mijalatt a kis ujjamba fogódzkodott, hogy el ne essen a nyöstény nyirág söprűje!

A belső (szálabeli) numerusok közzül most gyűtt sorba a utúsó. Ugy vót hirdetvel, hogy: »tuba mirum.« Vonyittási koncertdarab. Előadja pakozdi Cziczkey Szellő, szabad nyulmivész.

Sose tudták mi nyovalya lesz. Ekkor az inas behengerített egy jókora kast. akinek a széljáró likából kiszolgált egy csapkodó kutyafark. Bévülről csöndes vinnyogás hallatszott. Ráberregtem a láthatatlan kinsztlérre hogy »kuss!« Amire csönd lett. Egy füstös vályogvető rajkót fölzalajtottam a pódijumra. Mikor jelt adtam neki, szájába fogta a rezgő fark hegyit és bátran belé harapott. Mijolta megszületett a kutyabaj, ekkora vonyittást, ien sivalkodás még nem ritta tele a lebegőt. Szivrepesztő hang volt az, akit a cigánygyerek a fogával szoritott ki az agarambul, mer avvót szeginy! Nem is ária vót már akit énekölt, hanem agária. De a kárvallottakér ha' szenvedjen ü is! Mikor lejemeltem rúlla a kosarat, a nyakamba ugrott s örömbefélel-mibe mind lenyalta ábrázatomról a bajuszkenyőt.

Következtem én!

Az én koncertomnak szűk vót a szála. Annak udvar köllött. Mind lementünk. Misa elejibénk kanyarodott a szandlóferemmel. Oan öt tátos tánczolt legyeskedett előtte, hogy hozzá fogva a muszka császár is csak fiaszamáron jár. Felugrottam, a markomba fogtam a gyeplüszárat, az ostort kijeresttettem, nagyoi

csördítettem az öt sárkány közibe, hogy az első lábukkal csak úgy kaparták volna le a csellagot ha nappal nem lett volna — osztán nyújtóztattam őket s hirtelen fordulással megkerülve a közbülső orgonabokrot, ott a dámák

urak előtt oan 8-ast vágtam ki a sövényen, hogy száznak is bejillett. Még ekkora tapsot nem kapott koncertdarab. Mivészi büszkeséggel mondom ezt. A produkzio hegyibe a suhogómmal rádásul kipattintottam még nekik hogy: »jupp la, jupp la Katarina!« — amire mind vállra jemeltek a férjfiak, a hölgyi dámák meg a zsebbevalójukkal intettek. Mer könnyű ám a klavéron kibökdösni a melódiját — hanem ustorhegygyel tesszen próbányi!

Osztán bazáros vacsorához ültünk. Ezt a részét a jótékony előadásnak a Lengekákay költőné ténsasszony vezette. A honhölgyek hordák körül az itelt, akit a sze-

gény koplalók jóllakása végett öttünk meg. De még azon kívül is beker. stek. Egy kézzszorítás 1 forint. Egy simogatási szabadalom 3 ft 50 kv. Egy szorongatás 5 frt.

Éppen alkudozóba vótam egy kis simogatással kombinált szorongatás ára iránt, amint egyszerre hátulról orozva oda tapad a számhoz a csucsorított hecsepecs-sláj. A Kotlós vers-eregető delhölgy volt, az az éneklődaru, áldaná meg a gém komája röptibe! Hozzá képest az agaram csókja angyali puszi vót. S még hat forintot rebegett ki érte a zsebemből. Hat flóresért, a ki Zirzavargó keringő bajod van, külön mulatságot szerzek én magamnak.

Folt a bor meg a tojaszt. Mikor már végig éltet-tük nagyját apraját — az asztal végén csak fölálmolyog a heredi árendás zsidó, hogy ü is hadd mondjon dikczi-jót. Micsa? Itt jordan is beszéljen? Hát országgyűlés ez, vagy mi?... Még jóformán föl se egyenesedett ültő helyiből, amint egyszerre csak durr! puff! csőr! — mellettem pistoly süll a golóbis a zsidó kezibe cse-réppé zúzza a poharat. A Bugaczi Laczi remeklővése volt, a program utúsó pontja. A jébuzeus hanyatt vágódott. Azt hitte a gyáva, hogy meghótt. Ugy köllött fel-locsogatni ekkis savanyuvizes borral. Kár érte; már a borért.

Legesleg végül báloztunk. Kerestem a kilörgosnét nem villog-e valahun a szeme? De bizony nem vót az sehúne a terembe. Inned kilopózkodom, a fél bandát kicsaltam magamval, hadd reszeljen a menyecske ablakja alatt. Hát elutazott! Aszonták, hogy mijattam. Mégis csak érdeklek ütet. Maj megbékéltetem én még a maga könyerin.

Mikor roszkstund vót, fölálltam egy székre és így szótam:

»Hölgyeim, uraim! Van indítványom! (Halljuk!) A jótékonyással atyafi a szerencse, épp azér, mer a szerencsétlenség szülte. (Ugy van! Helyes!) Önöktől függ, hogy a maji einnahmot szaporítsák, anélkül, hogy egy vörös krajezárral is többjükbe kerülne. (Éljen!) Ü-sük el m a k a ó n! Du fla vagy sem mi! (Viharos éljen!) Lupi bácsi meg én, mink vagyunk az egyik fél. Önök a másik fél. Ha önök nyernek — a szegények két annyit kapnak. Ha mi nyerünk — önök semmit se vesz-tenek. Gilt? (Dörög gilt!) Éljen a haza! (Éljen!)

Hamarjába kihuztam egy pakli kártyát. Missoltam. Emeltek. Missoltam. Megest emeltek. Megest missoltam. Ne mondják, hogy paklizunk. Oszt kivágtam az első blattot.

— Nyolcz, kis slager! Meghökkenem, de oszt ki-vágtam a második blattot.

— Kilencz, nagy slager! ordítá a compánia.

Nyertünk! De hogy ne mondják hogy smuczigos-kodunk, kivágtam egy ötöst, vigyék a budai szegény ördögök árkába. Nem sokat lök rajtok; de hát ha az egész 500 florest kapják is meg, aki begyűlt; mit érnek véle, mikor a legsanyarúbbnak is köztük 10,000 forint kára van.

A kompánia neki melegedett. Jó stimmungba vótunk mindannyian. Közhelősléssel is fogadták mikor elkajátottam magam, hogy:

Ha' szölljék hát az a csöndes!

— Ekkor oda czammog hozzám a beteg nímet.

— Hát gírem szében, ha már mek föld a szetyen lekaláp letyen mék a házon.

— No, a házon lesz, de nem tenyeredbe. Sipircz! Minden emberbarát rójja le a jótékony-ság adaját. Haja többi ingyér munkálkodhatott, szabad kendnek is. Alo mars dragoner!

Tóbi leejtette a fejét, aztán búsan odább hur-zolta a tetemét.

Jéan d' Asbóth választó beszéde a bács-almásiákhoz.

Messieurs et Mesdames! az az tisztelt választók és t. választók választottjai! Az országos árvíz, mely jelenleg mindent előnt tulajdonképen nem az esőkből, hanem inkább azon országos választóvízből származik, melyet Tisza Kálmán a magyar ember nyakába öntött. E választóvízből mint szerény infusorium tünök föl most kegyetek előtt. Szerény vagyok de büszke. (Coriolani at-titüde-deléshanggal.) Csekélységemet a sors nagy actióra szölitja a kormány ellen. Jeanne d' Arc Jean d' Asbóth! (Orleansi szüz ihlettel.) Hivatást, missiót érzek mint dicső elődöm az angolok, úgy én a szabadelvűek ellen harczolni. Higgyék el t. választók naponként három szabadelvű sem elégitené ki gondviseléses étvágyamat. Valami egy titkos szózat, azt korogja bennem, hogy ha a t. kerület engem küldene az országgyűlésbe, én volnék a szabadelvűek Lützowja. (Kibontja vörös zászlaját, melyen egy szabadelvű halálfü, két szabadelvű csonton pihen.) Sans quartier! Jogalmam nem ad nekik szabad lakást! Hogy azonban t. választóim elveimet is ösmerhessék bátor lesznek előttük lerajzolni a szabadelvű embernek typusát. A szabadelvű ember először is uzsorás. Nézzenek körül hol vannak kitűzve a szabadelvű zászlók? Az uzsorások lakásain, mert a szabadelvű párt fenn akarja tartani az uzsorát*) mi meg azt akarjuk, hogy az uzsorások kénytelenek legyenek minden pénzüket egy garas kamat nélkül a conservatív pártnak kölcsön adni. (Viharos éljen!) Milyen ember az uzsorás? Vöröshaju, pupos, sánta, alamúsi, bénakezü teremtsenek festik a képeken. Ilyen az uzsorás s ilyen tehát a szabadelvű ember is, mivel a szabadelvű párt mint mondám csupa uzsorásokból áll. Ki kíván tehát a szabadelvű párthoz tartozni, ki kíván vöröshaju, pupos, sánta, alamúsi és bénakezü lenni? Remélem senki s remélem, hogy önök közül mindenki borzadva utasítja vissza az eszmét oly párthoz állani, melynek első kelléke, hogy az ember Quasidomóvá legyen. Mennyivel szebb a conservatív ember! Daliás, feketebajszú, elegans monoklit viselő, barkós — olyan mint én — és bőkezű, gavallér ember. A conservatív ember palotában lakik és loyaltását azzal bizonyítja, hogy császármadarat eszik. Felesége szép, gyermekei detto. S ha ebben az életben kimulatta magát, a túlvilágra külön ajánlólevelet kap. Kinek ne volna kedve ily párthoz tartozni? Kinek ne volna kedve Sennyey báró lobogója alá szegődni? Ki nem akar daliás lenni, palotában lakni és jól lakni császár-madárral, kinek nem kell szép feleség, szép gyerek? Azt hiszem mindenkinek (Viharos éljen) Induljanak utánnam és mindezt elfogják érni. Al-más lesz az én almás materem, mely o. gyűlési képvise-lővé promoteal. (Éljen!)

*) Szóval szóra.

Titán Laczi a koronában.

Leherlikk!

Agyon tapostam a Burgot, mintha svábbogár volna. összemorzsoltam a Theater quadrill-t... vagy mi a manó, francais-t, akár egy cső csüves kukoriczát.

Mit nekem Ira Aldrics? Ezental Alpries! Még pedig sine Ira et stupidio! Én megtettem kötelességemet, ő — a mór — mehet pokolba!

Hah! Micsoda hozzám képest egy Devrient? Egy Vaurien! Agyonabb van verve, mint ha téglá esett volna a fejére... Dawson? No bizon!... Talma? Talma!... Ristori? Tristori!... Rachel? Krachel!... Rossi? Nagyonrossi!

Ez mind fénymáz én hozzám képest! Suvix! Én vagyok az egyetlen szinpadi Jenny! Hozzám képest Egressy nem is Gábor, hanem csak Béni, azaz béna. Én a szerepet kiköltöttem és betöltöttem egyaránt. Én Sexpir vagyok ugyan, de Garrick is. Sexpir Garrickaturája és Garrick Sexpiramidlije!

Milyen triumfus. Akkor a koszorút dobattam magamnak, hogy ha kéttornyú káptalan volna a fejem, akkor is beleférne. Cserkoszorút nem babért, 'sz az ugys van már több mint elég. Makkal ütött koszorú kell nekem, ... tökkel ütött fejem ugys sücs. Ist, ugys, megtétem magam Temesvárral makk-királynak!

Merje már most az agyarkodó klik azt mondani, hogy én hagytam cserben a közönséget! Nem igaz, ő hagyott cserben engem.

Taps, igaz, volt elég. Mintha 500 ember pofozkodnék egyszerre. Csattanós suxés, mint Párizsban mondják, szil vout plaix! Mondhatom, iskolát csinállok vele. A »titanodrám« a jövő drámai formája. A szerelemföltés a világtörténelem főkeréke. Hogy fognak majd utánozni! 'sz azt hallom, az a Sexpir is irt már nyomom

mon valami Otellovat, aki szintén a szerelmet félti. A füles bagoly! Mi az az én balelectricitásomhoz képest?

Egyáltalában mátl fogva igyek Sillert, a ki Goethös; én a három Muzsák kasztíliai forrásából a Parnapasszus csucsán itatom Pegazinusomat és kothurnusom ismeretes szárnyaiba burkolva az oktogondi kritikutyusnak odakiáltom classice hogy: ne surtor non-plusultra crepiram!«

Pauli! Kapucziner óné haut und lére csibuk!

Jegyzőkönyvi kivonat.

Vizsgálat

azon körülmény kipuhatólása tárgyában, hogy a városi hatóság feje az árvizről mi ok miatt nem értesítette.

Vizsgáló. Kendet elküldték hogy értesitse a hatóság fejét az árvizről; miért nem értesítette?

Drabant. Mert sok neve miatt sehogysem akadtam rá.

Vizsgáló. Hát miféle néven kereste?

Drabant. Kerestem: Ráth Károlyt, Kamermayer Károlyt, Gerlőczy Károlyt, és mivel ugy értesültem, hogy őt Kada Mihály n a k is hívják, kerestem ezt is, de nem találtam. — Kerestem a méltóságos urat, a Nagyságos urat; a királyi tanácsos urat, a tekintetes urat, — kerestem a főpolgármestert a polgármestert, az alpolgármestert, a 2-ik alpolgármestert; kerestem a Méltóságos főpolgármestert, a Nagyságos polgármestert, a tekintetes 1-ső alpolgármestert, a tekintetes II-ik alpolgármestert, és a Nagyságos királyi tanácsos polgármestert; — de sehol sem tudták az igazi törvényes nevét. —

Vizsgáló. Hát hol kereste?

Drabant. Hát kerestem: a régi város házánál, az új város házánál, a főpolgármesteri hivatalban, a polgármesteri hivatalban, az alpolgármesteri hivatalban, II-ik alpolgármesteri hivatalban, a főelnökségnél, a nem főelnökségnél, az elnöki ügyosztálynál, a Margitszigeten a városligetben, a Kerepesi úton, a Józsefvárosban, a Ganz házban Pesten, Budán is, Ó Budán, még Budapestben...

Vizsgáló. Jaj jaj hagyja abba barátom nagyon is igaza van.

Ártatlan beszélgetések.

Kurta. Hát csak megbuktak az iparosok jelöltjei Ráth is Bakay is.

Fejes. Meg ám, pedig azt halottam, hogy gyártmányaikkal is kedveskedtek a választóknak.

Kurta. A szalmakalapos Ráth meg lehet, de Bakay sokkal okosabb sem hogy — kötelet ígérjen.

* * *

Kurta. Ugyan komám megtudná-e mondani, mi különbség van a baleset és szerencsétlenség között!

Fejes. Meg biz én. Hogy Miletics megbukott, az baleset, de ha másutt megválasztanák az szerencsétlenség lenne.

»Az én hű Sancho Pansám is kiesett a nyeregből. Ki szamaragol majd ezentúl utánnam!«

Britannia-ezüst

az egyetlen ércz, mely, mint az ezüst, mindig fehér marad, s az Anglországból minden előkelő háztartásban található, mert oly jó mint az ezüst és az a majdnem huszadrésze a valódi ezüstnek. A valódi angol Britannia-ezüst következő áron kapható

BRESSLER M.

angol érczárak raktárában

Bécsben, Stadt, Schottengasse Nr. 9.

Kávéskanal, 1 db 10, 15, 20, 25, 30, 40, 45 kr. — 1/2 tuczat belőle 60, 80 kr., 1, 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3 frt.

Evőkanal, 1 db 30, 35, 40, 45, 50, 60 kr. — 1/2 tuczat belőle 2, 2.5, 3, 3.50, 4, 4.50 5 frt.

Kés és villa, 1 pár csak 80 kr. (ezüst nyél). — 1/2 tuczat belőle csak 4 frt.

Theaszűrő, 30, 40, 50, 60, 80 kr., 1 frt, nyélrel vagy nélkül.

Evőeszköz-paló, 1/2 tuczat csak 2 frt 0 kr.

Tofasztartó, 1/2 tuczat 2 frt.

Asztalkendő-kapocs, 1/2 tuczat 2 frt 50 kr.

Iborshintő, 60, 80 kr., 1, 1.20 frt.

Iszorkorhantó, 80, 90 kr., 1 frt.

Kézgyertyatartó, 60, 80, kr., 1, 1.50 frt.

Gyertyatartók, átlomak, nagy, 1 pár 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6 frt.

Gyümölcssevőszköz, 1/2 tuczat 3 frt 50 kr.

Gyermekkanal, 1/2 tuczat 1.50, 2, 2 frt 50 kr.

Tejmerőkanal, 1 db 60, 80 kr., 1, 2.0, 1.50 frt

Levesmerőkanal, 1 db 1.20, 1.50, 1.80, 2, 2.50, 3 frt.

Kereszt Krisztussal, valódi-lag aranyozott 1 db 12, 15, 18 és 20 frt.

Tálozók, 1 db 8" 90 kr., 10" 1 frt 20 kr., 12" 1 frt 50 kr., 14" 2 frt, 16" 2 frt 50 kr., 18" 3 frt, 20" 3 frt 50 kr. (Kerek, tojásda vagy négyzetű).

Tea-service, 2 személyre 15 frt, 4 személyre 18 frt, 6 személyre 21 frt, 8 személyre 26 frt.

Minden képzelhető cikknek bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések e cím alatt kértnek:

M. Bressler,

englische Metallwaaren - Niederlage,

Wien, Stadt, Schottengasse Nr. 9.

Vidéki rendelések postafordultával utánvét mellett eszközöltnék.

Ha valaki óhajtaná, darabszáma is megküldetnek, hogy e cikkel kitűnő voltáról előbb meggyőződhesseken.

100 frtnyi vásárlásnál 10 százalékos árengedmény.

Mulattatásul!

Flobert-fegyvernek,

mely kézen töltött töltényekkel használható, s nem darabban, golyóval cséllővesszethez szobában is, sőt tölteni pedig kisebb málakra, sok mulatsággal párosult gyakorlathoz alkalmas. Kiállításuk aránylag csekély fegyvereket frt 16—18, 20—25, 30—35 frtig, pisztolyokat frt 9.50, 13.50, 15 frtig darabját tartunk készletben 6 és 9 m/m átmérőjű töltényekkel. A töltények ára, 100 darab 6 m/m golyóval 1.60, mádarsórttel 2.—, 9 m/m golyóval frt 2.20, mádarsórttel frt 3.30

Vas cséltáblák, ezekhez rajz szerint kiugró böhöccsöl és első mozárrel dbja frt 9.—, kisebbek bohóccal mozsár nélkül frt 3.30 és 5.

Jó szerkesztő bolcz-puskák, melyek szörnyállal használnak cséllővesszethez, kisebbek frt 15.—, nagyobbak frt 25.—

Gaubert-féle egyesítő kerti madár-fegyver Lefaucheux rendszere szerint, elegáns, könnyű frt 31.—

Angol botfegyver percussió rendszer szerinti frt 24.—, hátultól Lancaster 28—35 f tlg.

Párisi lúvó bot-fegyver verébessét- és cséllővesszethez alkalmas meglepő ujdonság, 10 frt.

Fusil a l'air, egyike az újkor legérdekesebb találmányainak, ugyanis egy légfegyver, a melyhez jár 12 réztöltény minden veszély nélkül léggel tölthető meg s magával vihető. A fegyver caliberje 9 m/m s 60 lépényi távolságra golyóval vagy sórttel használható, darabja 70 frt.

Személyes vagy írásbeli megbízások ezen fegyverekre, valamint revolverek, vadászfegyverek, és mindenemű vadászkészülékre, melyekről szívesen szolgálnak rajzokkal ellátott árjegyzékkel, gyorsan eszközöltnék.

KERTÉSZ ÉS EISERT

Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

című illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NŐKÉPZŐ-, GAZDASSZONY- ÉS NŐIPAREGYLET HIVATALOS

KÖZLÖNYÉRE

LAPUNK félévi folyamát befejezve, nem tartjuk szükségesnek azt dicsekvő szavakkal a közönség szíves figyelmébe ajánlani. Elégé ajánlja magát e gazdag tartalmú lap maga, mely a kiváló magyar nők igényeit teljesen kielégíti.

A »M. Bazár« ad havonként kétszer egy teljes számot, azaz egy szépirodalmi és egy divatrészt, minden számhoz egy pompás színezett divatképet, annak legfontosabb részleteinek kivágott szabásával mi rendkívüli kedvezménynek tekinthető, miután még a legelőkelőbb külföldi divatlapok is csak bizonyos összeg beküldése után, szolgálnak ily szabásokkal; s végre szinte minden számhoz, egy szabások és mintákkal gazdagon ellátott mintaívét. Az elegáns boríték főérdekét a Kérdések és Válaszok című rovat képezi, mely annyira megnyerte olvasónk tetszését, hogy alig bírunk a számos beküldött cikkekcskének tért szorítani.

Ha még hozzátesszük, hogy a »M. Bazár« legkitűnőbb irodalmi erőktől támogatott Szépirodalmi része pompás fametszetekkel élkül, nem csoda, hogy lapunk a közönség részéről oly elismeréssel fogadtatik, minővel eddig egy női lap sem találkozott Magyarországon.

Figyelmeztetjük olvasónkinket még a »M. Bazár« könyvtárára is, mely azon kedvezménnyel jár, hogy a t. előfizetők részéről oly mellékelt jegyzékből, maguk választgatják illetéküket.

Azonfelül szerkesztőségünk szívesen vállalkozik bármint megfizetések elintézésére.

Befejezésül még azon kérést intézzük lapunk tisztelt pártolóihoz, lennének szívesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, miután a tömeges pártolást tekintve, könnyen megeshetnék, hogy a később beküldött előfizetések egy részét, már ki nem elégíthetnők.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra:

Évenként 10 frt

Félévenként 5 frt

Negyedévenként 2 frt 50 kr

Az előfizetési pénznek, az alulírt kiadóhivatalba legcélszerűbben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

Megjelent és

az Athenaeum

könyvkiadó-hivatalában

Budapest, barátok-tere Athenaeum-épület, s általa minden hiteles könyvnyarúsnál kapható

CIGARETTE.

Regény két kötetben.

Irta OUIDA. Fordit. L. Gy

Ára a két kötetnek 4 frt.

A mai angol társadalom legújabb kedvencz írójának Ouidának, egyik legkiválóbb művét van szerencsénk a magyar olvasóközönségnek bemutatni. »Cigarette« (angol címén Under Two Flags) legnagyobb mérvben egyesíti a fényes tehetségű elbeszélő minden fényoldalát, a minthogy nem ment annak arnyoldalaitól sem. Az inventio leleményessége, a bonyodalom érdeke, a meglepő megoldás, a jellemfestés kidomborodó drámaisága, a szcenaria változatos szingazdasága a művelt ízlésű olvasóra nem téveszthetik hatásukat, melyet még az író arnyoldalai: képzelőerejének bizonyos bizarr csapongása s egy-egy lélekteni merészség inkább fokozni, mint ellensúlyozni hivatottak. Kiválóan emeli e könyv érdekét amaz ellenír, mely az események színterének változása folytán támad. Első része ugyanis a mai angol főrangú társaság légkörén mozog, míg a második — nagyobb rész az aigiri katonai élet mozgalmait tarka képeit tárja az olvasó elé. Gondunk volt reá, hogy az angol eredeti, mely különösen első részében a szerző irányának sajátos eredetiségénél fogva, a fordítónak jelentékeny nehézségeket kínál — hű és élvezhető fordításban vegye a magyar közönség.

A képzelt beteg.

Molière-től.

Fordította:

Berczik Árpád.

Kiadja a Kisfaludy - Társaság.

Ára 80 kr.

A hivatás és életmód megzavarása nélkül.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernst L.

Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet, bemene a lépcsőn.

Rendelési idő d. e. 10-től 12-ig, d. u. 1-5 óráig.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jód és kénesóval kezeltek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkitől megtartható. 16 Levélileg is eszközöltetik rendelés. 10

Bámulatos olcsó!! és tartós árúért jó tállás biztosítatik.

SCHULHOF ADOLF
Budapest, országút, Károly-
kaszánya, 24-ik szám.
nagyszerű

czipő-gyárában

Hölgyeknek.

Comodecipő finom eberlasting vagy bőrből . . .	1.20.
Comodecipő sarkkal, elegans díszítéssel, legfin.	2.—
Eberlasting czugos topán 6" magas szárral, legfinomabb faj	3.80.
Finom bőr czugos topán 6" magas szárral, erős dupla talppal	4.—

Uraknak.

Comodecipő finom bőrből . . .	1.30.
Zergebőr topán lakkorral . . .	4.89.
Külföldi borjúbőr (vixos) vagy legfinomabb chagrínbőr topán erős dupla talppal . . .	5.—
Csizmák finom borjú- v. chagrínbőrből, csattal . . .	12.—

Leányok, fiúk és gyermekek számára legdusabb választékban 1 frt 50 krtól 3 frtig.

Vidéki megrendelések utánvétel mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 834 964

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2. sz. I. emeleti szeglet, a t. oz. közönség figyelmébe ajánljuk az egyedül náluk létező

D. Főre-fele szikviz önmaga készítéséhez magánútnak legalkalmasabb valódi

párisi szikviz-készülékeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikviz, mint kellemezen üdítő, egészséges, számos esetekben orvosilag rendelt ital, máris általános használatba jött.

Készülékeink fő előnye az, hogy követve a minden egyes darabhoz mellékelt utasítást, bárki képes kitűnő, mindig friss, a garálóg készültélt tisztább és olcsóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig pezsgőbőr, málnavíz, limonádé s egyéb frissítő italok előállításához is alkalmasak.

A készülékek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes

darabja frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—

Kitűnő minőségű szerek 1 font acidum tartaricum és 1/2 font szikvizet tartalmazó csomagokban, csomagoltat 2 frttal számtattatnak. Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek, ludácska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50-75 kr.

Együtt a vállalk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó, a tisztáltságánál fogva egészségtelen ivóvizet tisztító és javító

vízszűrő készülékeinket,

melyek 2 frt 50 krtól 35 frtig tartanak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kimerítő árjegyzékével szívesen szolgálunk.

Csak egy próbába kerül!

hogy mindenki áruim jószágáról ezen meglepő olcsó árért.

27

krért

meggyőződjék.

Vásznak

1 db. 50 rőt. 1/4 széles vászon	13.50
1 " 30 " 1/4 " lenvászon	8.10
1 " 30 " " fonalvás.	8.10
1 " 30 " " Creasvás.	8.10

vagy bécsi rőfe 27 kr.

Selyem- és bársony-szalagok

Fall- vagy Noblesse-selyem minden sima, legdivatosabb színekben, színes hátrészzel is. Öt ujjnyi széles, bécsi rőfe 27 kr. Két ujjnyi széles két bécsi rőf 27 kr.

Egy pár

fehér vagy csikos női- vagy gyermek harisnya, legjobb minőségű 27kr. 1 pár férfinak való rövid harisnya 27. 1 pár harisnyakötő, széles selyem-szalagosokkal . . . 27.

Továbbá

Fehér damaszt törülközők, vászon ágyneműk, nehéz futószőnyegek, butorgadi, háló és ezüst-függönyök, tartós színi perkatók, török hálótő-szövetek, barcetti rőfe 27 kr.

Gyapju-ruhakelmék

1/4 széles, nehéz Ripa, Lustre-Diagonal, Thibet, Gasire, Barege, sima és csikos, minden színben, bécsi rőfe 27 kr.

27 kr.

egy darab	27 kr.
legyező minden szílen . . .	27 kr.
Egy garnitúra fej- és mell-csokor, bársonyszalaggal és rózsákkal díszítve . . .	27 "
1 pár kézelő gallérral . . .	27 "
1 fej- v. zsebkendő, tartós színi . . .	27 "
1 vászon-zsebkendő . . .	27 "
1 vászon asztalkendő . . .	27 "
1 teknősbéka tűző-fésű legújabb divatu . . .	27 "
1 ritka és sűrű fésű . . .	27 "
1 Angot-Diadem, egészen fekete gyönggyel hímzeve, a legújabb . . .	27 "
Egy bőr pénztárca . . .	27 "
1 kávés kanál chinaesztől . . .	27 "

Megrendelések

az összes beküldése vagy utánvétel mellett pontosan teljesítetnek, mustrák ingyen küldetnek. Nagyban vásárlók átengedeménnyben részesülnek. Az árak minőségért és valódiságért kezesség vállalattal. Nem tetsző cikkek, minden akadály nélküli visszavételnek.

Beck's Grand-Bazar

Wien, I., Adlergasse 4.
A címet kérjük jól eltenni és azt pontosan figyelembe venni.

EPILEPSIE

(nehézkört) gyógyít levélileg **Dr. Killisch**, külföldes orvos, Drezdában Wilhelmsplatz 4. (előbb Berlinben).

Eredmény százaknál!

Legközelebb jelent meg és minden könyvkeresésben kapható a maga nemében egyetlen könyv:

„önsegély“

czimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNST L.

hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb korukban titkos bűnt vagy mértékelen kicsapongást üztek, és ennek következtében beteges

gyöngeségben

vagy szétdúlt idegzetben szenvednek, vagy annak közel beállítását-fenygettetnek.

Azok is, kik idősült bujakerban, búrbajokban, bujakeros köszvényben, húgycsőszűkülésben szenvednek, vagy kiknek teste túlságos higanyadagok által gyöngített, teljes kigyógyulást találhatnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbarátok, kik a fiatalság javát szívükön hordják, jól teszik, ha ezen könyv tartalmával megismerkednek; okulást fog-nak belőle meríteni, miként fojtható el már csirajában ama szörnyű titkos bűn, mely a testnek legszebb tulajdonságait szétrombolja és szomorú következményeivel az egész életet és ennek minden örömet elmergesíti.

Ezen könyv, mely nagyobb világosság kedvéért bonczatani ábrákkal van ellátva, tölem 1 frt. beküldése mellett, posta útján is megszerezhető. 15

Dr. Ernst L.

hasonszenvi orvos.

Pesten, kétsas-utca 24. sz. II. emelet. 9

Rugany-gyártmányok.

Vízmentes esőöltönyök. Bő fekete, mindket oldalon horhathó kab t. barna beléssel, ujjakkal és fejfedővel, 38" hosszú frt. 7.50, 42" frt. 8.—, 46" frt. 8.80, 50" frt. 9.50, 54" frt. 10.50. Erős fekete kocsió-köpeny, ujjakkal és fejfedővel 46" frt. 12.—, 50" frt. 13.50, 54" frt. 15.—

Elegans fehér és világos külsőöltönyök és köpenyek 15 frtől 30 frtig.

Dupla utcai felöltők frt. 24-30, fekete FIU-KABÁTOK frt. 6.80-8.50.

Lovaglási lábszárfedők párja frt. 3.50, combolní való rugany kamaszknik párja frt. 3.60-4 frt.

Maw és fia legelőbáknak bizonyított londoni gyermekszoptató szilkéi, eredeti dobozban kefeccskével frt. 1.—

Vízmentes rugany ágybetétek gyermekek és betegek számára, nagyságuk szerint 9 kr., frt. 1.50, 1.80, 2.25, 3.—, 3.75.

Anyamellvédők dbja 40-80 kr. Anya-tejfedők 85 kr., 2 frt 80 kr.

Körteáknak nagyobb állóvet- és anyaméh-fecskendők 5 nagyságban, frt. 2.50, 2.75, 3.—, 3.75, 4.50.

Ily alakú kis fecskendők 40, 75, 9 kr. Szivattyús állóvet (Clystier) fecskendők frt. 3.80, 4.—, 4.75.

Léggel töltött rugany-párnák, fejpárnák frt. 4.50-8 frt g. gömbölyű és szegletes párnák frt. 3.75-8 frtig, nyakkoszorúk, pidett-k stb.

Vízlelő-édények, vízlelő-recipientek hólyaggyengeségben szenvedők számára, s egyéb sebezhető eszközök, igen kedvelt és célszerű rugany-játékok, mint csörgők, babák, bohócok, és sok egyéb tárgyak, melyekről szívesen szolgálunk részletes árjegyzékünkkel.

